

ชมรมหนังสือแสงตะวัน ชุดปรัชญาการเมือง

วี. ไอ. เลนิน

ภาระหน้าที่ของสันนิบาตเยาวชน

โยธิน มหายุทธนา

ภาระหน้าที่ของสันนิบาตเยาวชน

วี. ไอ. เลนิน

อุทิศแด่ **จิตร ภูมิศักดิ์** *ผู้ซึ่งยืนตระหง่านอยู่หน้าสุด*

ในขบวนแถวของเยาวชนรักชาติแห่งประเทศไทย

ในการต่อสู้เพื่อเอกราช, ประชาธิปไตย และสังคมนิยมของประเทศเรา,

และได้เสียสละชีวิตอย่างมีเกียรติเพื่อภารกิจอันศักดิ์สิทธิ์นี้.

ภาระหน้าที่ของสันนิบาตเยาวชน

คำปราศรัยของ วี. ไอ. เลนิน

แปลโดย โยธิน มหายุทธนา

หนังสือชุดปรัชญาการเมือง

จัดพิมพ์เป็นภาษาไทยครั้งแรกโดยชมรมหนังสือแสงตะวัน

เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๘

พิมพ์ที่ สวนอักษรการพิมพ์

๒/๑ ซอยไปดี สุขุมวิท กรุงเทพ ฯ

นายศิริ ชื่นอักษร ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ๒๕๑๘

ภาระหน้าที่
ของ
สันนิบาตเยาวชน

วี. ไอ. เลนิน

คำปราศรัยแสดงต่อสมัชชาทั่วประเทศรัสเซียครั้งที่ ๓
ของสันนิบาตเยาวชนคอมมิวนิสต์แห่งรัสเซีย
ในวันที่ ๒ ตุลาคม ๑๙๒๐

โยธิน มหายุทธนา แปล

คำนำของผู้แปล

คำปราศรัยของ วี.ไอ. เลนิน ชิ้นนี้ แม้จะมีเนื้อความเพียงไม่กี่สิบหน้ากระดาษ แต่ก็ทรงคุณค่าอย่างมหาศาล ในคำปราศรัยนี้ ท่านได้เสนอภาระหน้าที่ขั้นมูลฐานให้แก่สันนิบาตเยาวชนลัทธิคอมมิวนิสม์ของสหภาพโซเวียต ซึ่งก็คือการสร้างสรรค์สังคมคอมมิวนิสต์ แต่การจะสร้างสรรค์เช่นว่านี้ได้ ก็จะต้องศึกษาลัทธิคอมมิวนิสม์.

แต่ที่ว่าศึกษาลัทธิคอมมิวนิสม์นั้น มิได้หมายถึงการก้มหน้าก้มตามุ่งศึกษาจากตำรับตำราลัทธิคอมมิวนิสม์เท่านั้น หากแต่จะต้องประสานการศึกษาของตนให้เข้ากับการต่อสู้ที่เป็นจริงของกรรมกรชาวนาอย่างสนิทแน่นแฟ้น จะต้องไม่มุ่งแต่เฉพาะการเรียนจากตำรา แต่จะต้องมุ่งเรียนจากประสบการณ์ที่เป็นจริงของชีวิตในการต่อสู้อีกด้วย สิ่งไหนเป็นภารกิจเฉพาะหน้าของการต่อสู้จะต้องศึกษาสิ่งนั้นก่อน, พยายามแก้ปัญหานั้นก่อน การ

ศึกษาทางตำราจะต้องประสานและขึ้นต่อภาระหน้าที่ในการต่อสู้ที่เป็นจริงของกรรมกร ชาวนา และมวลชนผู้ทำงานอันไพศาล จะต้องไม่เน้นเฉพาะการศึกษาในห้องเรียน หรือ "การกลับเข้าสู่ห้องเรียน" อย่างที่มีบางคนเรียกร้องให้เยาวชนของไทยเราปฏิบัติเช่นนั้น.

นอกจากนี้ในการศึกษาลัทธิคอมมิวนิสม์จากตำรา ผู้ศึกษาจะต้องทำการศึกษาแบบรู้จักย่อย, รู้จักใช้ความคิด, รู้จักใคร่ครวญ ไม่ใช่ศึกษาแบบท่องจำอย่างนกแก้วนกขุนทอง จะต้องไม่เป็นคนเห่อเหิมในความรู้หรือเย่อหยิ่งในความรู้ประเภทอวดดีอวดฉลาด แต่จะต้องเป็นคนสุขุมรอบคอบ, ถ่อมสุภาพ และไม่มีความเย่อหยิ่งทะนงตนแม้แต่น้อย ยิ่งกว่านั้น ต่อโรงเรียนแบบเก่า, ต่อสถาบันการศึกษาแบบเก่า แม้จะล้าหลัง, แม้จะงมงาย และแม้จะมีข้อบกพร่องร้อยแปดพันประการ เราจะต้องรู้จักศึกษาอย่างจำแนกแยกแยะ, รู้จักรับเอาสิ่งที่มีคุณค่าต่อการสร้างสรรค์ของเรา จะต้องไม่ใช้ท่าทีแบบปฏิเสธทั้งเพต่อการศึกษาแบบเก่า, จะต้องรู้จักรับเอาสิ่งที่เป็นผลสำเร็จของมนุษยชาติโดยส่วนรวม, จะต้องยังความอุดมให้แก่จิตใจของเราด้วยข้อมูลขั้นมูลฐานต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์.

ในคำปราศรัยชิ้นนี้ นอกจากเลนินจะได้ให้คำอรรถาธิบายอย่างละเอียดเกี่ยวกับวิธีการที่เยาวชนที่เป็นกองหน้าจะศึกษาลัทธิคอมมิวนิสม์แล้ว ท่านยังได้ชี้แนะถึงวิธีการที่เยาวชนที่เป็นกองหน้าจะทำหน้าที่สอนลัทธิคอมมิวนิสม์ให้แก่เยาวชนอื่น ๆ ที่เป็นลูกหลานของกรรมกรชาวนาและประชาชนผู้ทำงานอื่น ๆ อีกด้วย. เยาวชนที่เป็นกองหน้านอกจากจะทำหน้าที่ประสาน, หนุนช่วย และเข้าร่วมในการต่อสู้ที่เป็นจริงของกรรมกรชาวนาแล้วยังจะต้องทำหน้าที่เป็นกองหน้าในงานการต่าง ๆ, เป็นหน่วยจู่โจมในงานการต่าง ๆ เช่น การขจัดความไม่รู้หนังสือ, การเข้าร่วมในการทำสวนผักบริเวณนอกเมืองเพื่อเพิ่มพูนการผลิต, การจัดหน่วยงานทางสาธารณสุขและอนามัย ตลอดจนการจัดการช่วยเหลือต่าง ๆ ตามโรงงานและตามหมู่บ้านต่าง ๆ เป็นต้น.

เกี่ยวกับการให้การศึกษาแก่เยาวชน เลนินได้ชี้ว่า สาระสำคัญก็อยู่ที่การชุบย้อมจิตใจพวกเขาด้วยศีลธรรมแห่งลัทธิคอมมิวนิสม์ พร้อมนี้ท่านได้ให้อรรถาธิบายว่า ศีลธรรมลัทธิคอมมิวนิสม์ก็คือ ศีลธรรมที่รับใช้ภารกิจแห่งการต่อสู้ปฏิวัติของชนชั้นกรรมาชีพ ไม่มีสิ่งที่เรียกว่าศีลธรรมที่อยู่เหนือมนุษย์, เหนือประวัติศาสตร์ หรือเหนือชนชั้น ศีลธรรมของชนชั้นกรรมาชีพ

ก็คือ ความมีวินัยอย่างมีจิตสำนึกของชนชั้นกรรมาชีพ ที่แสดงออกเพื่อพิทักษ์ผลประโยชน์ของชนชั้นตน. การกระทำอันใดที่รับใช้ผลประโยชน์แห่งการปฏิวัติของชนชั้นกรรมาชีพ การกระทำอันนั้นก็ชอบด้วยหลักศีลธรรมของชนชั้นกรรมาชีพ การกระทำอันใดที่มีลักษณะตรงข้าม การกระทำอันนั้นก็ไม่ชอบด้วยศีลธรรม. ศีลธรรมแห่งลัทธิคอมมิวนิสม์จะต้องรับใช้และขึ้นต่อการต่อสู้ปฏิวัติของชนชั้นกรรมาชีพ เยาวชนที่ก้าวหน้าจะต้องปลูกฝังตนเองให้มีศีลธรรมเช่นว่านี้.

นอกจากนี้ คำปราศรัยเช่นนี้ ยังให้แนวทางแก่การจัดการศึกษาแบบใหม่, การศึกษาแบบลัทธิคอมมิวนิสม์ นั่นคือการศึกษาที่มุ่งรับใช้กรรมกรชาวนา, การศึกษาที่ประสานเข้ากับการต่อสู้ที่เป็นจริงของกรรมกรชาวนาในงานการต่าง ๆ, การศึกษาที่มุ่งปลูกฝังศีลธรรมแห่งลัทธิคอมมิวนิสม์ และมุ่งสร้างสรรค์วัฒนธรรมของชนชั้นกรรมาชีพขึ้นมา.

คำปราศรัยของ วี. ไอ. เลนิน ดังกล่าวนี้ มิได้มีความหมายแต่เฉพาะเยาวชนของสหภาพโซเวียตเท่านั้น หากมีความหมายต่อเยาวชนทั่วโลก รวมทั้งเยาวชนไทยเราด้วย เยาวชนไทยที่มีความเร่าร้อนต่อการสร้างสรรค์มาตุภูมิ, ที่มีความจงรักภักดีต่อ

ภารกิจปฏิวัติของชนชั้นผู้ใช้แรงงาน ย่อมจะยอมรับเอาคำสอนอันนี้ของท่านเลนิน เป็นเข็มทิศในการชี้นำภาระหน้าที่การงานและการประพฤติปฏิบัติของตนไปชั่วชีวิต จึงจะสามารถทำตนเองให้มีคุณค่า และเป็นบุตรหลานที่ดีของประชาชนผู้ใช้แรงงานตลอดกาล.

ด้วยความคารวะอย่างสูง

โยธิน มหายุทธนา

วี. ไอ. เลนิน

ภาระหน้าที่ของสันนิบาตเยาวชน

แปลโดย

โยธิน มหายุทธนา

(สมัชชาได้ต้อนรับเลนินด้วยเสียงปรบมือดังกึกก้อง)

สหายทั้งหลาย, วันนี้ ข้าพเจ้าอยากจะพูดถึงภาระหน้าที่ขั้นพื้นฐานของสันนิบาตเยาวชนลัทธิคอมมิวนิสม์, และเกี่ยวกับเรื่องนี้, ก็จะได้พูดถึงปัญหาที่ว่า องค์การจัดตั้งต่าง ๆ ของเยาวชนในสาธารณรัฐสังคมนิยมควรจะเป็นเช่นไรโดยทั่วไปด้วย.

เรามีความจำเป็นอย่างยิ่งยวด ที่จะพูดถึงปัญหานี้ เพราะว่าในความหมายบางประการแล้ว อาจกล่าวได้ว่า เยาวชนนี่เองที่จะเผชิญกับภาระหน้าที่อย่างแท้จริงในการสร้างสรรค์สังคมคอมมิวนิสต์ ทั้งนี้ก็เพราะว่า เป็นที่เห็นได้ชัดว่า คนทำงานรุ่นที่ได้รับการเลี้ยงดูมาในสังคมทุนนิยม, อย่างมากที่สุด, ก็สามารถบรรลุภาระหน้าที่ในการทำลายรากฐานของสิ่งเก่าลงไป, นั่นคือ, ทำลายวิถีชีวิตแบบทุนนิยมซึ่งสร้างขึ้นมาบนรากฐานของการขูดรีดลงไป. อย่างมากที่สุด, บุคคลเหล่านี้ ก็จะสามารถบรรลุภาระหน้าที่ใน

การสร้างสรรค์ระบบสังคมที่จะช่วยให้ชนชั้นกรรมาชีพและชนชั้นผู้ใช้แรงงานสามารถรักษาอำนาจไว้ได้ และได้วางรากฐานอันมั่นคงไว้ให้ ซึ่งจะสามารถสร้างเสริมขึ้นไปได้ก็แต่โดยคนรุ่นที่ได้เริ่มต้นทำงานภายใต้ภาวการณ์อันใหม่, ภายใต้สถานการณ์ที่ความสัมพันธ์ที่ตั้งอยู่บนรากฐานของคนขูดรีดคนไม่มีอยู่ต่อไปอีกแล้ว.

และดังนั้น, ในการพูดถึงภาระหน้าที่ที่กำลังเผชิญเยาวชนจากทัศนะเช่นนี้ ข้าพเจ้าจึงต้องกล่าวว่า ภาระหน้าที่ของเยาวชนโดยทั่วไปและของสันนิบาตเยาวชนลัทธิคอมมิวนิสม์ และองค์การจัดตั้งอื่น ๆ ทั้งหมดโดยเฉพาะ, สามารถสรุปออกมาได้เป็นคำเพียงคำเดียว คือ : เรียน.

แน่ละ, นี่คือคำเพียง "คำเดียว". มันมิได้ตอบปัญหาหลักและปัญหาที่เป็นเนื้อแท้ที่สุด นั่นคือจะต้องเรียนอะไร และเรียนอย่างไร และประเด็นทั้งหมด ณ ที่นี้ก็คือว่า, พร้อมกับการดัดแปลงสังคมเก่า, สังคมทุนนิยมให้เปลี่ยนรูปไป, การเลี้ยงดู, การฝึกอบรม และการให้การศึกษาคนรุ่นใหม่ที่จะสร้างสรรค์สังคมคอมมิวนิสต์ ไม่อาจดำเนินไปตามแนวทางเก่า ๆ. การสอน, การฝึกอบรม, และการให้การศึกษาเยาวชนจะต้องเริ่มต้นจากอุปกรณ์ที่สังคมเก่าได้ทิ้งไว้ให้เรา. เราสามารถสร้างระบบคอมมิวนิสม์

ได้ก็แต่โดยอาศัยสิ่งทั้งหมด ทั้งในด้านความรู้, การจัดตั้ง, และสถาบัน มาเป็นพื้นฐานเท่านั้น, โดยการใช้ประโยชน์จากขุมกำลังและวิธีการทั้งหมดของมนุษย์ที่สังคมเก่าได้เหลือไว้ให้เราเท่านั้น. มีแต่โดยอาศัยการหล่อหลอมการสอน, การจัดตั้ง และการฝึกอบรมเยาวชนอย่างถึงรากเท่านั้น เราจึงจะสามารถมีหลักประกันว่า ความพยายามทั้งหลายทั้งปวงของคนรุ่นหนุ่มจะยังผลให้เกิดการสร้างสรรค์สังคมขึ้นมาใหม่ ที่ไม่เหมือนสังคมเก่าได้, นั่นคือการสร้างสรรค์สังคมคอมมิวนิสต์. นี่ก็คือเหตุผลว่า ทำไมเราจึงต้องกล่าวอย่างละเอียดเกี่ยวกับปัญหาเราควรจะสอนอะไรแก่เยาวชน และเยาวชนควรจะเรียนอย่างไร ถ้าหากพวกเขามีความปรารถนาอย่างแท้จริงที่จะทำตนให้สมกับชื่อ เยาวชนลัทธิคอมมิวนิสม์; และพวกเขาจะได้รับการฝึกอบรมอย่างไร เพื่อให้สามารถปฏิบัติสิ่งที่เราได้เริ่มต้นไว้แล้วให้บรรลุความสำเร็จและสมบูรณ์.

ข้าพเจ้าจะต้องกล่าวว่า คำตอบคำแรกและธรรมดาที่สุดที่ควรจะเป็น ก็คือว่า สันนิบาตเยาวชน และ เยาวชนโดยทั่วไปผู้ซึ่งปรารถนาจะก้าวไปสู่ระบบคอมมิวนิสม์, ควรจะเรียนลัทธิคอมมิวนิสม์,

แต่คำตอบนี้--คือที่ว่า "เรียนลัทธิคอมมิวนิสม์" นั้น เป็นคำตอบที่มีลักษณะกว้างเกินไป, เรามีความต้องการอะไรบ้าง เพื่อที่จะเรียนลัทธิคอมมิวนิสม์ ? เราจะต้องเลือกเฟ้นเอาอะไรออกมาจากจำนวนทั้งหมดของความรู้ทั่วไปที่มีอยู่ เพื่อที่จะให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับลัทธิคอมมิวนิสม์ ? เมื่อมาถึงจุดนี้ อันตรายหลายอย่างอาจเกิดขึ้นได้, ซึ่งมักจะปรากฏออกมาบ่อยมาก เมื่อใดที่ภาระหน้าที่ในการเรียนลัทธิคอมมิวนิสม์ มีการเสนอออกมาอย่างผิดๆ, หรือเมื่อใดที่ภาระหน้าที่ดังกล่าวถูกตีความไปในทางที่มีลักษณะด้านเดียวจนเกินไป.

เป็นธรรมดาอยู่เอง, ความคิดอันแรกที่เข้ามาสู่จิตใจของเรา ก็คือ การเรียนลัทธิคอมมิวนิสม์นั้น หมายถึงการดูดซับเอาความรู้จำนวนหนึ่งที่มีอยู่ใน คู่มือ, อนุสาร และตำราลัทธิคอมมิวนิสม์. แต่คำจำกัดความเกี่ยวกับการศึกษาลัทธิคอมมิวนิสม์ดังกล่าวนี้ ยังมีลักษณะหยาบเกินไป และไม่มีความสมบูรณ์พอ. ถ้าหากการศึกษาลัทธิคอมมิวนิสม์อยู่ที่การดูดซับเอาสิ่งที่มีอยู่ในตำราและอนุสารลัทธิคอมมิวนิสม์เพียงประการเดียว ก็เป็นการง่ายเหลือเกินที่เราอาจจะได้บุคคลที่ชอบคุยโม้คุยโต หรือบุคคลประเภทใช้ตำราลัทธิคอมมิวนิสม์มาทำให้คนอื่นเกิดความอัศจรรย์ในอานุภาพภายในของตน และลักษณะเช่นนี้ มักจะทำอันตราย

ให้แก่เราบ่อยมาก เพราะว่าคนเช่นนี้, ภายหลังที่ได้เรียนสิ่งต่าง ๆ ที่เสนอออกมาในตำราและอนุสารลัทธิคอมมิวนิสม์แบบท่องจำแล้ว ก็จะพิสูจน์ให้เห็นว่าไม่มีความสามารถที่จะนำเอาความรู้แขนงต่าง ๆ มาประสานเข้าด้วยกัน, และไม่สามารถปฏิบัติตามวิถีทางที่ลัทธิคอมมิวนิสม์เรียกร้องให้กระทำอย่างแท้จริงได้.

สิ่งหนึ่งในบรรดาสิ่งที่เลวร้าย และสิ่งที่เป็นโชคร้ายที่ใหญ่หลวงที่สุด ที่สังคมเก่าแห่งทุนนิยมได้ตกทอดไว้ให้แก่เราก็คือ ระหว่างตำรากับชีวิตทางปฏิบัติ ได้มีช่องว่างอย่างสมบูรณ์ดำรงอยู่; เรามีตำรับตำราที่อธิบายทุกสิ่งทุกอย่างดีที่สุดเท่าที่สามารถเป็นไปได้, แต่กระนั้นก็ตาม ในเรื่องราวส่วนใหญ่แล้ว ตำราเหล่านี้ได้บรรจุไว้ซึ่งคำโกหกที่มีลักษณะหลอกลวงและร้ายกาจที่สุด, มันเป็นการบรรยายภาพสังคมทุนนิยมอย่างผิด ๆ.

นั่นก็คือว่า เหตุใดการที่เราดูดซับเอาแต่ความรู้จากหนังสือเกี่ยวกับลัทธิคอมมิวนิสม์ จึงเป็นสิ่งที่ผิดพลาดอย่างที่สุด. ต่อแต่นี้ไป คำปราศรัยต่าง ๆ ของเรา, บทความต่าง ๆ ของเรา จะต้องไม่เพียงแต่นำเอาสิ่งที่เคยกล่าวไว้แล้วเกี่ยวกับลัทธิคอมมิวนิสม์มากล่าวซ้ำอีกเท่านั้น เพราะว่าคำปราศรัยของเรา, และบทความของเรา ล้วนแต่เกี่ยวข้องกับงานประจำวันของเราในทุก ๆ ด้าน. ถ้าไม่มีการทำงาน และไม่มีการต่อสู้, ความรู้ทางตำราเกี่ยวกับ

ลัทธิคอมมิวนิสม์ที่ได้รับจากอนุสารและงานเขียนต่าง ๆ เกี่ยวกับลัทธิคอมมิวนิสม์ย่อมเป็นสิ่งที่ไร้ค่าอย่างสิ้นเชิง เพราะว่ามันจะยังคงรักษาการแบ่งแยกอันเก่าระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติให้คงอยู่ต่อไป, จะรักษาช่องว่างอันเก่าให้คงอยู่ ซึ่งเป็นลักษณะที่ชั่วร้ายที่สุดของสังคมเก่าแห่งชนชั้นนายทุน.

ยิ่งจะเป็นอันตรายมากขึ้น ถ้าเราลงมือดูดซับเอาเฉพาะคำขวัญของลัทธิคอมมิวนิสม์เท่านั้น ถ้าเรามิได้ตระหนักถึงอันตรายข้อนี้อย่างทันกาล, และถ้าเรามิได้ทุ่มความพยายามทั้งหมดของเราเพื่อป้องกันอันตรายอันนี้, คนหนุ่มคนสาวนับจำนวนครึ่งล้านหรือหนึ่งล้าน ผู้ซึ่งเรียกตนเองว่า นักลัทธิคอมมิวนิสม์ ภายหลังที่ได้ศึกษาลัทธิคอมมิวนิสม์ในลักษณะเช่นนี้มาแล้ว ก็จะก่อความเสียหายอย่างใหญ่หลวงแก่ภารกิจแห่งลัทธิคอมมิวนิสม์เท่านั้น.

ปัญหาจึงเกิดขึ้นมาว่า : สิ่งทั้งหมดที่กล่าวมานี้ จะนำมาผสมกลมกลืนกันเพื่อการศึกษาลัทธิคอมมิวนิสม์อย่างไร ? เราจะรับอะไรมาจากโรงเรียนแบบเก่า, จากวิทยาการแบบเก่า? มันเป็นวัตถุประสงค์ที่ประกาศอย่างชัดแจ้งของโรงเรียนแบบเก่าที่จะผลิตคนที่มีการศึกษาอย่างรอบด้าน, ที่จะสอนวิชาความรู้แบบทั่วไป. เราทราบดีว่าวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ผิดอย่างที่สุด ในเมื่อสังคมทั้งหมดดำรงอยู่ได้และรักษาไว้โดยอาศัยการแบ่งแยกคนออก

เป็นชนชั้น, ออกเป็นผู้ขูดรีดกับผู้ถูกกดขี่. ในเมื่อพวกเขาถูกชุบย้อมอย่างเต็มที่ด้วยจิตใจทางชนชั้น โรงเรียนแบบเก่าเป็นธรรมดาอยู่เองที่จะให้ความรู้แต่เฉพาะลูกหลานของพวกชนชั้นนายทุน. คำพูดทุกคำถูกมดเท็จเพื่อเห็นแก่ประโยชน์ของชนชั้นนายทุน. ในโรงเรียนเหล่านี้ คนรุ่นหนุ่มรุ่นสาวของกรรมกรชาวนา ไม่ได้รับการศึกษามากเท่ากับการฝึกหัดให้เห็นแก่ผลประโยชน์ของชนชั้นนายทุนเช่นว่านั้น. พวกเขาได้รับการฝึกอบรมในลักษณะที่จะต้องเป็นผู้รับใช้ที่มีประโยชน์ของชนชั้นนายทุน, สามารถสร้างผลกำไรเพื่อพวกมัน โดยไม่ต้องรบกวนต่อความสงบสุขและการพักผ่อนหย่อนอารมณ์ของพวกมัน. นั่นก็คือว่า เหตุใด, ในขณะที่ปฏิเสธโรงเรียนแบบเก่า, จะต้องถือเป็นภาระหน้าที่ของเรา ที่จะรับเอาจากโรงเรียนประเภทนี้เฉพาะสิ่งที่เราต้องการเพื่อการศึกษาลัทธิคอมมิวนิสม์ที่แท้จริงเท่านั้น.

การกล่าวเช่นนี้ทำให้ข้าพเจ้าต้องขอพูดถึงคำตำหนิติเตียนและคำกล่าวหาต่าง ๆ ที่เรามักจะได้ยินอยู่เป็นประจำ ซึ่งมุ่งโจมตีโรงเรียนแบบเก่า และมักจะนำไปสู่ข้อสรุปที่ผิดอย่างสิ้นเชิง. กล่าวกันว่า โรงเรียนแบบเก่าเป็นโรงเรียนแห่งความรู้ทางตำราล้วน ๆ, เป็นโรงเรียนแห่งการฝึกหัดและการฝึกฝนอย่างไม่หยุดหย่อน. ที่ว่านี้เป็นความจริง, แต่ว่าเราจะต้องจำแนกความแตก

ต่างระหว่างสิ่งที่เลวในโรงเรียนแบบเก่ากับสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อเรา, และเราจะต้องมีความสามารถในการคัดเลือกเอาสิ่งที่จำเป็นเพื่อระบบคอมมิวนิสม์จากโรงเรียนประเภทนี้.

โรงเรียนแบบเก่าให้ความรู้แบบตำราล้วน ๆ. โรงเรียนเหล่านี้บังคับนักเรียนของตนให้ดูดซับเอาความรู้จำนวนมากมายก่ายกอง ซึ่งล้วนแต่ไม่มีประโยชน์, เกินความจำเป็น และไม่เกิดดอกออกผลอันใด, ซึ่งสุมอยู่เต็มมันสมอง และทำให้คนรุ่นหนุ่มรุ่นสาวกลายเป็นคนดีแต่นั่งโต๊ะทำงานแบบข้าราชการ ซึ่งได้รับการฝึกแบบกวดขัน ตามแบบแผนอันเดียวกัน. แต่มันจะหมายถึงการตกลงไปสู่ความผิดพลาดอย่างร้ายแรงสำหรับท่าน ในการพยายามทำข้อสรุปที่ว่า เราสามารถเป็นนักลัทธิคอมมิวนิสม์ได้โดยไม่ต้องดูดซับเอาคลังสมบัติแห่งความรู้ ซึ่งสะสมขึ้นมาโดยมนุษยชาติ. จะเป็นการผิดพลาดที่จะคิดว่าเป็นการเพียงพอแล้วที่จะเรียนคำขวัญลัทธิคอมมิวนิสม์และข้อสรุปต่าง ๆ จากวิทยาศาสตร์แห่งลัทธิคอมมิวนิสม์, โดยไม่ต้องรับเอายอดรวมแห่งความรู้ ซึ่งลัทธิคอมมิวนิสม์เองเป็นผลจากนั้น. ลัทธิมาร์กซ์ก็คือตัวอย่างที่แสดงให้เห็นว่า ลัทธิคอมมิวนิสม์ได้เกิดจากยอดรวมแห่งความรู้ของมนุษยชาติอย่างไร.

เราได้อ่านและได้ฟังมาว่า ทฤษฎีลัทธิคอมมิวนิสม์–วิทยาศาสตร์แห่งลัทธิคอมมิวนิสม์ ได้ถูกสร้างขึ้นโดยมาร์กซ์เป็นส่วนใหญ่, คำสอนแห่งลัทธิมาร์กซ์ดังกล่าวนี้–ได้หมดสภาพการเป็นผลงานของนักสังคมนิยมเพียงคนหนึ่งคนเดียวแห่งศตวรรษที่สิบเก้าแล้ว, แม้ว่าเขาผู้นั้นจะเป็นบุคคลอัจฉริยะก็ตาม และมันได้กลายเป็นคำสอนของชนชั้นกรรมาชีพจำนวนนับเป็นล้าน ๆ ทั่วโลก, ผู้ซึ่งกำลังนำมันไปใช้อยู่ในการต่อสู้ของตนเพื่อคัดค้านลัทธิทุนนิยม. ถ้าหากท่านต้องถามขึ้นมาว่า เหตุใดคำสอนของมาร์กซ์จึงสามารถชนะจิตใจของชนชั้นที่มีลักษณะปฏิวัติที่สุดจำนวนนับเป็นล้าน ๆ, ท่านก็จะได้รับคำตอบเพียงคำเดียวเท่านั้นคือ : มันเป็นเพราะว่า มาร์กซ์ได้สร้างผลงานของเขาขึ้นมาบนรากฐานอันมั่นคงแห่งความรู้ของมนุษย์ ที่ได้รับมาภายใต้ระบบทุนนิยม. ภายหลังที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ที่ครอบงำพัฒนาการแห่งสังคมมนุษย์, มาร์กซ์ได้ตระหนักถึงภาวะที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ของระบบทุนนิยม ที่จะพัฒนาไปสู่ระบบคอมมิวนิสม์. สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือว่า เขาได้พิสูจน์ความจริงข้อนี้บนพื้นฐานเพียงประการเดียวของการศึกษาที่ลึกซึ้ง, ที่ละเอียดลออ, และแม่นยำที่สุด เกี่ยวกับสังคมทุนนิยมนี้, โดยการดูดซับเอาสิ่งทั้งหมดอย่างสมบูรณ์ ที่วิทยาการก่อนหน้านี้ได้ผลิตออกมา. เขาได้

ปรับรูปโฉมทุกสิ่งทุกอย่างที่สังคมมนุษย์ได้สร้างขึ้นมาเสียใหม่อย่างมีการจำแนกแยกแยะ ชี้ผิดชี้ถูก, โดยมิได้ละเลยต่อรายละเอียดแม้แต่เพียงชิ้นเดียว. ทุกสิ่งทุกอย่างที่ความคิดอ่านของมนุษย์ได้เคยสร้างขึ้นมา เขาได้ทำการพิจารณาเสียใหม่, ได้นำมาสู่การวิพากษ์วิจารณ์แบบชี้ผิดชี้ถูก, และได้นำมาทำการพิสูจน์ในการเคลื่อนไหวของชนชั้นคนงาน และจากนี้ได้ทำข้อสรุปต่างๆ ขึ้นมา ซึ่งบุคคลที่ถูกปิดล้อมด้วยข้อจำกัดต่างๆ ของชนชั้นนายทุน หรือถูกพันธนาการโดยอคติต่างๆ ของชนชั้นนายทุนจะไม่สามารถทำข้อสรุปขึ้นมาได้.

เราจะต้องจดจำข้อนี้ไว้ในใจ ตัวอย่างเช่น เมื่อเราพูดถึงวัฒนธรรมของชนชั้นกรรมาชีพ เราจะไม่สามารถแก้ปัญหานี้ได้ ถ้าหากเราไม่มีความตระหนักอย่างชัดแจ้งว่า มีแต่ความรู้ที่แม่นยำและการลงมือดัดแปลงวัฒนธรรมที่พัฒนาการทั้งหมดของมนุษยชาติได้สร้างขึ้นมาเสียใหม่เท่านั้นที่จะช่วยให้เราสามารถสร้างวัฒนธรรมของชนชั้นกรรมาชีพขึ้นมาได้. สิ่งหลังนี้ มิใช่เราจะหยิบฉวยได้จากอากาศอันแผ่วเบา; มันมิใช่สิ่งประดิษฐ์คิดสร้างของบุคคลที่เรียกตนเองว่า ผู้เชี่ยวชาญในวัฒนธรรมของชนชั้นกรรมาชีพ. คำกล่าวเช่นนั้นเป็นสิ่งเหลวไหลทั้งเพ. วัฒนธรรมของชนชั้นกรรมาชีพจะต้องเป็นพัฒนาการอย่างชอบด้วยเหตุผลของคลังแห่ง

ความรู้ทั้งปวง ที่มนุษยชาติได้สะสมมาภายใต้แอกของสังคมทุนนิยม, เจ้าที่ดิน และระบบข้าราชการที่ดีแต่ทำงานแบบนั่งโต๊ะ. หนทางทั้งหมดเหล่านี้ ล้วนแต่นำไปสู่ และยังคงมุ่งตรงขึ้นไปสู่วัฒนธรรมของชนชั้นกรรมาชีพ, ในลักษณะเดียวกับที่เศรษฐศาสตร์การเมือง, ตามที่มาร์กซ์ได้ปรับรูปโฉมเสียใหม่, ได้แสดงให้เราเห็นว่า สังคมมนุษย์จะต้องบรรลุถึงขั้นไหน, ได้แสดงให้เราเห็นถึงการผ่านไปสู่การต่อสู้ทางชนชั้น, ไปสู่การเริ่มต้นของการปฏิวัติของชนชั้นกรรมาชีพ.

เมื่อเราได้ยินตัวแทนของเยาวชน, รวมทั้งผู้นิยมชมชอบระบบการศึกษาแบบใหม่บางคน กล่าวโจมตีโรงเรียนแบบเก่าบ่อยมากเหลือเกิน โดยอ้างว่า โรงเรียนแบบนี้ใช้ระบบการเรียนแบบยัดเยียดวิชาที่มุ่งผลเฉพาะด้านการสอบ, เราได้กล่าวต่อพวกเขาว่า เราจะต้องรับเอาสิ่งที่ดีที่มีอยู่ในโรงเรียนแบบเก่า. เราจะต้องไม่รับเอาระบบที่บรรทุกจิตใจของเยาวชนด้วยความรู้จำนวนมหึมา, ซึ่งเก้าในสิบของความรู้เหล่านี้ไม่มีประโยชน์ และหนึ่งในสิบถูกบิดเบือน. อย่างไรก็ตาม, ข้อนี้มิได้หมายความว่า เราสามารถจำกัดตัวเราเองอยู่เฉพาะข้อสรุปของลัทธิคอมมิวนิสม์, และเรียนแต่เฉพาะคำขวัญของลัทธิคอมมิวนิสม์เท่านั้น. เราจะไม่สร้างระบบคอมมิวนิสม์ในลักษณะนั้น. ท่านจะสามารถเป็นนัก

ลัทธิคอมมิวนิสม์ได้ก็แต่โดยเมื่อท่านได้ทำให้จิตใจของท่านอุดมไปด้วยความรู้ที่เป็นสมบัติอันมีค่าทั้งปวง ที่มนุษยชาติได้สร้างขึ้นมาเท่านั้น.

เราไม่มีความต้องการในการเรียนแบบยัดเยียดความรู้ชนิดที่หวังผลเฉพาะด้านการสอบ, แต่เรามีความต้องการอย่างแท้จริงที่จะทำให้จิตของนักเรียนนักศึกษาทุกคน มีความเจริญงอกงามและมีความสมบูรณ์ด้วยความรู้ที่เป็นข้อเท็จจริงขั้นมูลฐาน. ลัทธิคอมมิวนิสม์จะกลายเป็นคำพูดที่ว่างเปล่าปราศจากความหมาย, จะเป็นเพียงแผ่นกระดานสำหรับปิดประกาศ, และนักลัทธิคอมมิวนิสม์ก็จะเป็นเพียงคนคุยโม้คุยโตเท่านั้น ถ้าหากความรู้ทั้งหมดที่เขาได้รับมาไม่ผ่านการย่อยอย่างดีภายในจิตใจของเขา. ท่านจะต้องไม่เพียงแต่ดูดซับเอาความรู้เหล่านี้เท่านั้น, หากแต่จะต้องดูดซับมันอย่างรู้จักวิพากษ์วิจารณ์ชี้ผิดชี้ถูก, เพื่อว่าจะได้ไม่ยัดเยียดจิตใจของท่านด้วยของสัพเพเหระที่หาประโยชน์มิได้, หากแต่จะต้องทำให้จิตใจของท่านอุดมไปด้วยข้อเท็จจริงทั้งปวงที่ขาดเสียมิได้สำหรับผู้มีการศึกษาดีในปัจจุบัน. ถ้าหากนักลัทธิคอมมิวนิสม์เกิดมีความคิดในมันสมองขึ้นมา, อยากจะคุยโม้คุยโตเกี่ยวกับลัทธิคอมมิวนิสม์ของตน เนื่องจากได้มีข้อสรุปที่ไร้ชีวิตชีวาที่ตนได้รับมาโดยมิได้นำไปสู่การทำงานที่ยากลำบากและจริง

จังอย่างมากมาย, และโดยมิได้มีความเข้าใจในข้อเท็จจริงต่าง ๆ, ที่ตนควรจะตรวจสอบอย่างรู้จักจำแนกแยกแยะชี้ผิดชี้ถูก, เขาผู้นั้นก็จะเป็นนักลัทธิคอมมิวนิสม์ที่น่าสมเพชจริง ๆ. ลักษณะผิวเผินเช่นว่านี้เป็นที่แน่ชัดว่าจะต้องเป็นอันตรายอย่างแน่นอน. ถ้าข้าพเจ้าทราบว่าข้าพเจ้ารู้น้อย, ข้าพเจ้าจะพยายามเรียนมากขึ้น; แต่ถ้าหากบุคคลหนึ่งกล่าวว่า เขาเป็นนักลัทธิคอมมิวนิสม์ และว่าเขาไม่มีความจำเป็นที่จะต้องรู้อะไรอย่างทะลุปรุโปร่ง, เขาผู้นั้นจะไม่มีวันเป็นสิ่งที่คล้ายนักลัทธิคอมมิวนิสม์ได้อย่างเด็ดขาด.

โรงเรียนแบบเก่าได้ผลิตคนรับใช้ที่พวกนายทุนต้องการออกมา; โรงเรียนแบบเก่าได้เปลี่ยนนักวิชาการให้กลายเป็นบุคคลประเภทที่เขียนและพูดเฉพาะสิ่งที่ทำให้พวกนายทุนพอใจ. ดังนั้น, เราจะต้องขจัดโรงเรียนเหล่านี้ไปเสีย. แต่การที่เราจะต้องขจัดมัน, ทำลายมัน จะหมายถึงว่าเราไม่ควรรับเอาจากมันทุกสิ่งทุกอย่างที่มนุษยชาติได้สะสมมา ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์กระนั้นหรือ? จะหมายความว่า เราไม่มีความจำเป็นต้องจำแนกความแตกต่างระหว่างสิ่งที่มีความจำเป็นสำหรับระบบทุนนิยมกับสิ่งที่มีความจำเป็นสำหรับระบบคอมมิวนิสม์กระนั้นหรือ?

เรากำลังแทนที่วิธีการเก่า ๆ แบบนายสิบฝึกทหารที่ปฏิบัติกันอยู่ในสังคมนายทุน ซึ่งขัดกับเจตจำนงของคนส่วนใหญ่—ด้วย

ความมีวินัยที่เปี่ยมด้วยจิตสำนึกทางชนชั้นของกรรมกรและชาวนาผู้ซึ่งประสานความเกลียดในสังคมเก่าให้เข้ากับความปักใจอันแน่วแน่, ความสามารถและความพร้อมที่จะสามัคคีและจัดตั้งกำลังของตนขึ้นมาเพื่อการต่อสู้นี้ เพื่อว่าจะได้หล่อหลอมจิตใจของประชาชนจำนวนนับล้าน ๆ, –ซึ่งขาดความสามัคคี และกระจัดกระจายกันอยู่ทั่วผืนแผ่นดินอันกว้างใหญ่ของประเทศ – ให้กลายเป็นจิตหนึ่งใจเดียวกัน, ซึ่งถ้าปราศจากข้อนี้ ความปราชัยก็เป็นสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้. ถ้าปราศจากความสามัคคีดังกล่าวนี้, ปราศจากความมีวินัยอย่างมีจิตสำนึกของกรรมกรและชาวนาดังกล่าวนี้แล้ว, ภารกิจของเราก็ย่อมจะหมดหวัง. ถ้าปราศจากสิ่งดังกล่าวนี้ เราจะไม่สามารถเอาชนะพวกนายทุนและเจ้าที่ดินทั่วโลกได้. เราจะไม่สามารถแม้กระทั่งเสริมรากฐานให้มั่นคง, โดยยังไม่ต้องพูดถึงการสร้างสังคมใหม่แห่งลัทธิคอมมิวนิสม์ขึ้นมาบนรากฐานนั้น. ทำนองเดียวกัน, ในขณะที่เราประณามโรงเรียนแบบเก่า, ในขณะที่เรามีความเกลียดอันจำเป็นและสมเหตุสมผลอย่างสิ้นเชิงต่อโรงเรียนแบบเก่าและมีความซาบซึ้งในความพร้อมที่จะทำลายมัน, เราจะต้องตระหนักว่า เราจะต้องแทนที่ระบบการสอนแบบเก่า, การยัดเยียดความรู้แบบเก่าและการฝึกหัดอย่างกวดขันแบบเก่า – ด้วยความสามารถที่จะรับเอายอดรวมทั้งหมด

แห่งความรู้ของมนุษย์ และรับเอาความรู้นี้ในลักษณะที่ลัทธิคอมมิวนิสม์จะต้องมิใช่สิ่งที่จะต้องเรียนโดยวิธีท่องจำ, หากแต่เป็นสิ่งที่ตัวท่านเองจะต้องคิดอย่างใคร่ครวญ, เป็นสิ่งที่จะต้องปรากฏออกมาเป็นข้อสรุปที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้, จากทัศนะของการศึกษาในปัจจุบัน.

นี่คือวิธีที่ภาระหน้าที่สำคัญ ควรจะเสนออกมา, เมื่อเราพูดถึงวัตถุประสงค์ : นั่นคือ การเรียนลัทธิคอมมิวนิสม์.

ข้าพเจ้าจะขอยกตัวอย่างทางการปฏิบัติขึ้นมาสักเรื่องหนึ่ง เพื่อทำให้ท่านมีความแจ่มกระจ่างในเรื่องนี้ และเพื่อที่จะแสดงให้เห็นถึงท่าทีต่อปัญหาที่ว่า เราจะต้องเรียนกันอย่างไร. ท่านทั้งหลายทราบดีว่า ต่อจากปัญหาการทหาร, ปัญหาการป้องกันสาธารณรัฐแล้ว, บัดนี้เรากำลังเผชิญกับภาระหน้าที่ในทางเศรษฐกิจ. สังคมคอมมิวนิสต์, ดังที่เราทั้งหลายทราบอยู่แล้ว ไม่อาจสร้างขึ้นมาได้ ถ้าเราไม่มีการฟื้นฟูอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม และการฟื้นฟูนี้มิใช่กระทำตามวิธีเก่า. เราจะต้องสร้างมันขึ้นมาใหม่ บนพื้นฐานที่เป็นแบบสมัยใหม่ ตามคำพูดครั้งหลังสุดในทางวิทยาศาสตร์. ท่านทราบดีว่าไฟฟ้าก็คือพื้นฐานเช่นว่านี้ และมีแต่ภายหลังที่การทำให้ทั่วประเทศเป็นแบบไฟฟ้า, ทำให้อุตสาหกรรมและเกษตรกรรมทุกสาขาเป็นแบบไฟฟ้า, มีแต่เมื่อ

ท่านได้บรรลุความสำเร็จในวัตถุประสงค์นี้แล้วเท่านั้น, ท่านจึงจะสามารถสร้างสังคมคอมมิวนิสต์เพื่อตัวท่านเองได้ ซึ่งคนรุ่นเก่าจะไม่สามารสร้างได้. สิ่งที่กำลังเผชิญหน้าท่านอยู่ก็คือ ภาระหน้าที่ในการฟื้นฟูทั่วประเทศในทางเศรษฐกิจ, ภาระในการจัดระเบียบใหม่และฟื้นฟูขึ้นมาใหม่ ทั้งเกษตรกรรมและอุตสาหกรรม ตามแนวทางของเทคนิคสมัยใหม่, ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของวิทยาศาสตร์และวิทยาการด้านเทคนิคสมัยใหม่, บนพื้นฐานของการไฟฟ้า. ท่านตระหนักอย่างดีว่า ประชาชนที่ไม่รู้หนังสือ ย่อมไม่สามารถจัดการกับการกระทำให้เป็นแบบไฟฟ้าได้ และการศึกษาขั้นประถมย่อมเป็นสิ่งที่ยังไม่พอเพียงด้วย. เป็นการไม่พอเพียงที่จะเข้าใจว่าไฟฟ้าคืออะไร ; สิ่งที่เราต้องการก็คือความรู้เกี่ยวกับวิธีที่จะนำไฟฟ้าไปใช้ในทางเทคนิค ในอุตสาหกรรม และเกษตรกรรม, และในแขนงแต่ละอย่างของอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม. นี่เป็นสิ่งที่เราจะต้องเรียนเพื่อตัวเราเอง และจะต้องนำไปสอนแก่คนรุ่นที่กำลังเติบใหญ่ขึ้นมาทั้งหมดของประชาชนผู้ทำงาน. นี่คือภาระหน้าที่ที่กำลังเผชิญนักลัทธิคอมมิวนิสม์ที่มีความตื่นตัวทางชนชั้นทุกคน, กำลังเผชิญบุคคลรุ่นหนุ่มรุ่นสาวที่ถือตนว่าเป็นนักลัทธิคอมมิวนิสม์ทุกคน ผู้ซึ่งมีความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งว่า โดยการเข้าร่วมสันนิบาตเยาวชนลัทธิคอมมิวนิสม์, เขาได้

ปฏิญาณตนที่จะช่วยพรรคสร้างสรรค์ระบบคอมมิวนิสม์ และที่จะช่วยคนรุ่นหนุ่มทั้งหมดสร้างสังคมคอมมิวนิสต์ขึ้นมา. เขาจะต้องตระหนักว่า เขาจะสามารถสร้างสิ่งเช่นนั้นขึ้นมาได้ก็แต่โดยอาศัยการศึกษาสมัยใหม่เป็นพื้นฐานเท่านั้น และถ้าหากเขาไม่ได้รับการศึกษาเช่นนี้ ระบบคอมมิวนิสม์ก็ยังคงเป็นเพียงความปรารถนาในทางศรัทธาเท่านั้น.

มันเป็นภาระหน้าที่ของคนรุ่นเก่าที่จะโค่นล้มชนชั้นนายทุนลงไป. เมื่อเป็นเช่นนี้ ภาระหน้าที่ที่สำคัญ ก็คือการวิพากษ์วิจารณ์ชนชั้นนายทุน, ปลุกเร้าให้เกิดความเกลียดชังต่อชนชั้นนายทุนในหมู่มวลชน และบ่มเพาะให้เกิดความตื่นตัวทางชนชั้น และความสามารถที่จะสามัคคีกำลังของตนเองขึ้นมา. คนรุ่นใหม่กำลังเผชิญกับภาระหน้าที่ที่มีความสลับซับซ้อนกว่ามาก. หน้าที่ของท่านมิได้อยู่แต่เฉพาะการระดมกำลังของท่านขึ้นมา เพื่อที่จะเชิดชูรัฐบาลของกรรมกรชาวนาเอาไว้ คัดค้านการรุกรานที่พวกนายทุนก่อขึ้นเท่านั้น. แน่ละ, ท่านจะต้องกระทำสิ่งนี้ ; สิ่งนี้คือสิ่งที่ท่านตระหนักอย่างชัดแจ้งและเป็นสิ่งที่นักลัทธิคอมมิวนิสม์มองเห็นอย่างเด่นชัด. อย่างไรก็ตาม, เฉพาะข้อนี้ยังไม่พอ. ท่านจำเป็นจะต้องสร้างสังคมคอมมิวนิสต์ขึ้นมา. ในหลายด้านหลายประการครึ่งหนึ่งของงานได้กระทำเสร็จไปแล้ว. ระเบียบของสังคมเก่าได้

ถูกทำลายลงไปแล้ว, ตามที่มันควรจะเป็น ; มันได้กลายเป็นกองพะเนินของสิ่งปรักหักพัง, ตามที่มันควรจะเป็นแล้ว. พื้นที่ได้มีการตระเตรียมให้เรียบร้อย และบนพื้นที่อันนี้ คนรุ่นหนุ่มรุ่นสาวที่เป็นนักลัทธิคอมมิวนิสม์จะต้องสร้างสังคมคอมมิวนิสต์ขึ้นมา, ท่านกำลังเผชิญหน้ากับภาระหน้าที่ในการสร้างสรรค์ และท่านจะสามารถบรรลุภาระหน้าที่นี้ได้ก็แต่โดยการดูดซับเอาความรู้สมัยใหม่ทั้งหมด, ก็แต่โดยเมื่อท่านสามารถเปลี่ยนลัทธิคอมมิวนิสม์จากสภาพเป็นสูตร, เป็นคำแนะนำ, เป็นตำราแก้ปัญหา, เป็นวิธีแก้ปัญหา และเป็นหลักนโยบายที่มีลักษณะไม่มีชีวิตชีวาและมีอยู่เฉพาะในความจำของคน ให้กลายเป็นความเป็นจริงที่มีชีวิตชีวาขึ้นมา ซึ่งจะเป็นการทำให้งานการเฉพาะหน้าของท่านมีความสมบูรณ์ครบองค์เอกภาพของมัน, และมีแต่ต่อเมื่อท่านสามารถทำให้ลัทธิคอมมิวนิสม์กลายเป็นเครื่องชี้นำในงานการทางการปฏิบัติทั้งปวงของท่านแล้วเท่านั้น.

นี่คือภาระหน้าที่ที่ท่านควรจะปฏิบัติตามในการให้การศึกษา, ฝึกอบรมและปลุกเร้าคนรุ่นหนุ่มรุ่นสาวทั้งหมด. ท่านจะต้องยืนอยู่หน้าสุดในหมู่ผู้สร้างสรรค์สังคมคอมมิวนิสต์จำนวนนับล้าน ๆ ซึ่งในขบวนแถวของบุคคลเหล่านี้ คนหนุ่มคนสาวทุกคนควรจะต้องสังกัดอยู่. ท่านจะไม่สามารถสร้างสังคมคอมมิวนิสต์

ถ้าหากท่านไม่เกณฑ์เอามวลกรรมกรชาวนารุ่นหนุ่มสาวเข้ามาร่วมในงานสร้างสรรค์ระบบคอมมิวนิสม์.

ความคิดข้อนี้เป็นธรรมดาอยู่เอง ย่อมจะนำข้าพเจ้ามาสู่ปัญหาที่ว่าเราควรจะสอนลัทธิคอมมิวนิสม์กันอย่างไร และลักษณะพิเศษของวิธีการของเราควรจะเป็นอย่างไร.

ณ ที่นี้ ก่อนอื่นที่สุด ข้าพเจ้าจะขอกล่าวถึงปัญหาจริยธรรมของลัทธิคอมมิวนิสม์.

ท่านจะต้องฝึกฝนตนเองให้เป็นนักลัทธิคอมมิวนิสม์. เป็นภาระหน้าที่ของสันนิบาตเยาวชนที่จะจัดระเบียบกิจกรรมทางการปฏิบัติของตนไปในลักษณะที่, โดยอาศัยการเรียน, การจัดตั้ง, การสามัคคีและการต่อสู้แล้ว, สมาชิกของสันนิบาตจะต้องฝึกฝนทั้งตนเองและบรรดาบุคคลอื่น ๆ ทั้งหมดที่ฝากความหวังทางการนำไว้กับสันนิบาต. สันนิบาตควรจะต้องฝึกนักลัทธิคอมมิวนิสม์. วัตถุประสงค์ทั้งหมดของการฝึกอบรม, การให้การศึกษาและการสอนเยาวชนทุกวันนี้ ควรจะเป็นการชุบย้อมพวกเขาด้วยจริยธรรมแห่งลัทธิคอมมิวนิสม์.

แต่สิ่งที่เรียกว่า จริยธรรมของนักลัทธิคอมมิวนิสม์นั้นมีด้วยหรือ ? สิ่งที่เรียกว่า ศีลธรรมของลัทธิคอมมิวนิสม์มีด้วยหรือ ? แน่ทีเดียว, มีสิ่งเช่นว่านั้น. มักจะมีการพูดแนะกันว่า

พวกเราไม่มีจริยธรรมของเราเอง ; และบ่อยมากทีเดียว พวกชนชั้นนายทุนมักจะกล่าวหาพวกเรานักลัทธิคอมมิวนิสม์ว่าปฏิเสธศีลธรรมทั้งหมด. นี่คือวิธีการทำให้ปัญหาเกิดความสับสน และเป็นวิธีป้ายผงใส่ตากรรมกรชาวนา.

พวกเราปฏิเสธจริยธรรม, ปฏิเสธศีลธรรม ในความหมายในแง่ใดบ้าง ?

ในความหมายที่พวกชนชั้นนายทุนเป็นผู้ให้คำจำกัดความ, ซึ่งพวกนี้ได้สร้างจริยธรรมขึ้นบนรากฐานของบัญญัติแห่งพระผู้เป็นเจ้า. เกี่ยวกับประเด็นนี้ พวกเรา, แน่ละ, กล่าวว่าเราไม่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้า และเราทราบอย่างดีว่า พวกนักบวช, พวกเจ้าที่ดิน และพวกชนชั้นนายทุน ได้อัญเชิญนามของพระผู้เป็นเจ้าลงมา เพื่อที่จะรักษาผลประโยชน์ของตนเองให้คงอยู่ตลอดไปในฐานะเป็นผู้ขูดรีด. หรือบางที, แทนที่จะสร้างจริยธรรมขึ้นมาโดยอาศัยบัญญัติของศีลธรรม, โดยอาศัยบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้า, พวกเขาสร้างมันขึ้นมาโดยอาศัยคำพูดแบบจิตนิยม หรือกึ่งจิตนิยม ซึ่งโดยทั่วไปแล้วมีค่าเท่ากับอะไรสักอย่างที่คล้ายกับบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้ามาก.

เราปฏิเสธศีลธรรมใด ๆ ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความคิดที่ผิดไปจากครรลองของมนุษย์, และผิดไปจากครรลองของชนชั้น.

เรากล่าวว่า นั่นเป็นการหลอกลวง, เป็นการต้มตุ๋น และเป็นการทำให้กรรมกรชาวนาเง่าโง่ เพื่อเห็นแก่ผลประโยชน์ของพวกเจ้าที่ดินและนายทุน.

เรากล่าวว่า ศีลธรรมของเรา ขึ้นต่อผลประโยชน์แห่งการต่อสู้ทางชนชั้นของชนชั้นกรรมาชีพอย่างสิ้นเชิง. ศีลธรรมของเราเกิดจากผลประโยชน์แห่งการต่อสู้ทางชนชั้นของชนชั้นกรรมาชีพ.

สังคมเก่าตั้งอยู่บนรากฐานของการกดขี่มวลกรรมกรและชาวนา โดยพวกเจ้าที่ดินและนายทุน. เราจะต้องทำลายสิ่งทั้งหมดนี้, และจะต้องโค่นพวกมันลงไป แต่เพื่อที่กระทำเช่นนั้นเราจำเป็นจะต้องสร้างความสามัคคีขึ้นมา. นั่นคือ สิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าไม่สามารถสร้างขึ้นมาได้.

ความสามัคคีดังกล่าวนี้ สามารถสร้างขึ้นมาได้ก็แต่โดยอาศัยโรงงานต่าง ๆ, ก็แต่โดยอาศัยชนชั้นกรรมาชีพที่ได้รับการฝึกและปลุกขึ้นมาจากความหลับไหลอันยาวนานเท่านั้น. มีแต่เมื่อชนชั้นนี้ได้ถูกสร้างขึ้นมาแล้วเท่านั้น, การเคลื่อนไหวของมวลชนจึงจะเกิดขึ้น ซึ่งได้นำไปสู่สิ่งที่เรามีอยู่ในเวลานี้, นั่นคือ, ชัยชนะของการปฏิวัติของชนชั้นกรรมาชีพในประเทศหนึ่งในบรรดาประเทศที่อ่อนแอที่สุด, ซึ่งได้ทำการตีโต้การบุกโจมตีของพวก

ชนชั้นนายทุนทั่วโลกมาเป็นเวลาสามปีแล้ว. เราสามารถมองเห็นว่า การปฏิวัติของชนชั้นกรรมาชีพกำลังพัฒนาไปในลักษณะเช่นไรในอาณาบริเวณทั่วโลก. บนพื้นฐานของประสบการณ์, บัดนี้เราขอกล่าวว่า มีแต่ชนชั้นกรรมาชีพเท่านั้น ที่สามารถสร้างกองกำลังที่เป็นปึกแผ่น ที่ชนชั้นชาวนาซึ่งขาดความสามัคคีและอยู่อย่างกระจัดกระจายกำลังเดินตาม และที่ทนต่อการบุกโจมตีทั้งปวงของพวกขูดรีดได้. มีแต่ชนชั้นนี้เท่านั้น ที่สามารถช่วยมวลชนผู้ใช้แรงงานให้สามัคคีกัน, ระดมกำลังขบวนแถวของพวกเขาและพิทักษ์อย่างถึงที่สุด, เสริมความมั่นคงอย่างถึงที่สุดและสร้างสังคมคอมมิวนิสต์ขึ้นมาอย่างถึงที่สุด.

นี่ก็คือเหตุผลที่ว่า ทำไมเราจึงกล่าวว่า สำหรับเราแล้วไม่มีสิ่งที่เรียกว่าศีลธรรมที่ดำรงอยู่ภายนอกสังคมมนุษย์ ; คำกล่าวเช่นนั้นเป็นคำหลอกลวง. สำหรับเราแล้ว ศีลธรรมย่อมจะขึ้นต่อผลประโยชน์แห่งการต่อสู้ทางชนชั้นของชนชั้นกรรมาชีพ.

การต่อสู้ทางชนชั้นที่ว่านี้ก่อปรขึ้นด้วยอะไร ? ก่อปรขึ้นด้วยการโค่นพระเจ้าซาร์ลงไป, โค่นพวกนายทุนลงไปและขจัดชนชั้นนายทุนให้หมดไป.

ชนชั้น โดยทั่วไป คืออะไร ? ชนชั้นก็คือภาวการณ์ที่ปล่อยให้คนส่วนหนึ่งถือครองกรรมสิทธิ์แรงงานของคนอีกส่วนหนึ่ง.

ถ้าหากคนส่วนหนึ่งของสังคม ถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดินทั้งหมด, เราก็จะมีชนชั้นเจ้าที่ดินและชนชั้นชาวนา. ถ้าหากคนส่วนหนึ่งของสังคมเป็นเจ้าของโรงงาน, หุ้น และเงินทุน ขณะที่คนอีกส่วนหนึ่งทำงานในโรงงานเหล่านี้, เราก็จะมีชนชั้นนายทุนและชนชั้นกรรมาชีพ.

การที่จะขับพระเจ้าซาร์ออกไปนั้น เป็นสิ่งที่ไม่ยาก–การที่จะกระทำเช่นนั้นต้องการเวลาเพียงสองสามวันเท่านั้น. การที่จะขับพวกเจ้าที่ดินออกไป ก็ไม่เป็นสิ่งที่ยากมาก–การกระทำเช่นนั้นทำได้ในเวลาสองสามเดือน และการที่จะขับพวกนายทุนออกไปก็ไม่เป็นสิ่งที่ยากมากเช่นกัน. แต่การที่จะขจัดชนชั้นให้หมดไปเป็นสิ่งที่ยากมากขึ้นชนิดที่ไม่อาจนำมาเปรียบกันได้ ; เรายังมีการแบ่งคนออกเป็นกรรมกรและชาวนา. ถ้าหากชาวนาประจำอยู่ที่นาแปลงของตน และได้ถือครองกรรมสิทธิ์ในข้าวส่วนที่เหลือกินเหลือใช้ของเขา, นั่นก็คือ, ข้าวส่วนที่เขาไม่มีความจำเป็นเพื่อตัวเขาเองหรือเพื่อวัวควายของเขา, ในขณะที่คนส่วนที่เหลือจำจะต้องอยู่อย่างไม่มีข้าวกิน, เช่นนี้แล้ว ชาวนาผู้นั้นก็จะกลายเป็นผู้ขูดรีดไป. ยิ่งเขายึดเหนี่ยวอยู่กับเมล็ดข้าวได้มากเพียงใด, เขายิ่งพบว่าเขามีกำไรมากขึ้นเพียงนั้น ; สำหรับคนอื่น ๆ แล้ว, ปล่อยให้พวกเขาอดอยากเถิด : "ยิ่งพวกเขาอดอยากมากเท่าใด,

ฉันยิ่งสามารถขายข้าวได้แพงมากขึ้นเท่านั้น.” คนทั้งหลายควรจะทำงานตามแผนการร่วมกัน ที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน, บนผืนดินร่วมกัน, ในโรงงานร่วมกัน และเป็นไปตามระบบที่ร่วมกัน. สิ่งเช่นนี้สามารถจะบรรลุได้ง่ายหรือ? ท่านจะพบว่ามันไม่ใช่ของง่ายเหมือนกับการขับไล่พระเจ้าซาร์, พวกเจ้าที่ดินและพวกนายทุนออกไป. สิ่งที่เราต้องการก็คือว่า ชนชั้นกรรมาชีพจำเป็นต้องให้การศึกษาแก่คนส่วนหนึ่งของชนชั้นชาวนาเสียใหม่; ชนชั้นกรรมาชีพจะต้องเอาชนะจิตใจมวลชาวนาที่ทำงาน เพื่อที่จะบดขยี้การต่อต้านของพวกชาวนาที่ร่ำรวยและที่หาผลประโยชน์จากความยากจนและความขาดแคลนของคนอื่นๆ. เหตุนี้, ภาระหน้าที่แห่งการต่อสู้ของชนชั้นกรรมาชีพจึงยังไม่เสร็จสิ้นสมบูรณ์ทีเดียว ภายหลังที่เราได้โค่นพระเจ้าซาร์ลงไปแล้ว และได้ขับไล่พวกเจ้าที่ดินและพวกนายทุนออกไปแล้ว; เพื่อที่จะปฏิบัติการนี้ให้เสร็จสิ้น เป็นภาระหน้าที่ของระบบที่เราเรียกว่า เผด็จการของชนชั้นกรรมาชีพ.

การต่อสู้ทางชนชั้นยังคงดำเนินอยู่ต่อไป; มันเพียงแต่เปลี่ยนรูปแบบของมันเท่านั้น, การต่อสู้ทางชนชั้นของชนชั้นกรรมาชีพนี่เองที่ป้องกันการกลับมาของผู้ขูดรีดเก่า, ที่จะสามัคคีมวลชนชาวนาที่ยังไม่มีความตื่นตัวทางความคิด และที่อยู่อย่าง

กระจัดกระจาย ให้รวมกันเข้าเป็นองค์รวมอันเดียวกัน. การต่อสู้ทางชนชั้นยังดำเนินอยู่ต่อไป และเป็นภาระหน้าที่ของเราที่จะเอาผลประโยชน์ทั้งหมดไปขึ้นต่อการต่อสู้นี้. ศีลธรรมของลัทธิคอมมิวนิสม์ของเราก็จะต้องขึ้นต่อภาระหน้าที่นี้ด้วย. เราขอกล่าวว่า : ศีลธรรมก็คือสิ่งที่รับใช้ในการทำลายสังคมเก่าที่ขูดรีดให้พินาศลง และรับใช้ในการสามัคคีประชาชนผู้ทำงานทั้งปวงให้อยู่ล้อมรอบชนชั้นกรรมาชีพ, ผู้ซึ่งกำลังสร้างสังคมใหม่, แห่งลัทธิคอมมิวนิสม์ขึ้นมา.

ศีลธรรมของลัทธิคอมมิวนิสม์ ก็คือสิ่งที่รับใช้การต่อสู้นี้และสามัคคีประชาชนผู้ทำงานคัดค้านการขูดรีดทั้งปวง, คัดค้านกรรมสิทธิ์ส่วนบุคคลขนาดย่อมทั้งปวง ; ทั้งนี้ก็เพราะว่า กรรมสิทธิ์ขนาดย่อม ได้นำเอาสิ่งที่แรงงานของคนทั่วทั้งสังคมสร้างขึ้นมา, มาใส่ไว้ในมือของบุคคลเพียงคนเดียว. ในประเทศของเราที่ดินได้เป็นทรัพย์สินส่วนรวมแล้ว.

แต่สมมุติว่าข้าพเจ้าหยิบฉวยเอาทรัพย์สินส่วนรวมนี้ไปชิ้นหนึ่งและบนผืนดินแปลงนี้ ข้าพเจ้าปลูกข้าวให้ได้มากกว่าที่ข้าพเจ้ามีความจำเป็นเป็นสองเท่า, และข้าพเจ้าได้หาประโยชน์จากข้าวส่วนที่เหลือนี้. สมมุติว่าข้าพเจ้าเถียงว่า ยิ่งมีคนกำลังอดอยากมากเท่าใด, ข้าวนี้ยิ่งจะทำกำไรให้มากเท่านั้น. เมื่อเป็นเช่นนี้ ข้าพเจ้า

จะประพฤติตนเหมือนนักลัทธิคอมมิวนิสม์ไหม ? เปล่าเลย, ข้าพเจ้าจะประพฤติตนเหมือนกับผู้ขูดรีด, เหมือนกับผู้มีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน. การกระทำเช่นนี้เราจะต้องต่อสู้. ถ้าหากสิ่งดังกล่าวถูกปล่อยไว้ให้ดำเนินต่อไป, สิ่งต่าง ๆ ก็จะหันกลับไปหาการปกครองของพวกนายทุน, หันไปหาการปกครองของชนชั้นนายทุน, ดังที่ได้เคยเกิดขึ้นแล้วไม่ต่ำกว่าครั้งเดียวในการปฏิวัติครั้งก่อน ๆ. เพื่อป้องกันการฟื้นคืนการปกครองของพวกนายทุนและชนชั้นนายทุน, เราจะต้องไม่อนุญาตให้มีการหากำไร ; เราจะต้องไม่อนุญาตให้เอกชนสร้างความร่ำรวยให้แก่ตนเอง โดยแลกกับความสูญเสียของผู้อื่น ; ประชาชนผู้ใช้แรงงานจะต้องสามัคคีกับชนชั้นกรรมาชีพและจัดตั้งสังคมคอมมิวนิสต์ขึ้นมา. นี่คือลักษณะสำคัญของภาระหน้าที่ขั้นพื้นฐานแห่งสันนิบาตและองค์การจัดตั้งของเยาวชนลัทธิคอมมิวนิสม์.

สังคมเก่าตั้งอยู่บนหลักการที่ว่า ; จะต้องปล้นผู้อื่น หรือมิฉะนั้นก็จะต้องถูกผู้อื่นปล้น ; จะต้องทำงานให้ผู้อื่น หรือทำให้ผู้อื่นทำงานให้เรา ; จะต้องเป็นนายทาส หรือไม่ก็เป็นทาส. เป็นธรรมดาอยู่เอง, บุคคลที่ได้รับการเลี้ยงดูมาภายใต้สังคมเช่นนี้ ย่อมจะดูดซับเอาน้ำนมของมารดาเข้าไว้, ซึ่งเราอาจหมายถึงสภาพจิตใจ, นิสัย และความคิดที่ว่า : เธอจงเป็นนายทาสหรือ

ไม่ก็เป็นทาสอย่างใดอย่างหนึ่ง, หรือไม่ก็เป็นอย่างอื่น เช่นเจ้าของทรัพย์สินขนาดย่อม, ลูกจ้างชั้นผู้น้อย, พนักงานชั้นผู้น้อย, หรือปัญญาชน–พูดง่าย ๆ จงเป็นบุคคลที่สนใจแต่เฉพาะเรื่องราวของตนเอง และไม่ได้เอาใจใส่ต่อบุคคลอื่นแม้แต่น้อย.

ถ้าข้าพเจ้าทำงานในที่ดินแปลงนี้, ข้าพเจ้ามิได้เอาใจใส่ต่อผู้อื่นแม้แต่น้อย ; ถ้าคนอื่นอดอยาก, ก็ยิ่งเป็นการดีใหญ่, ข้าวของข้าพเจ้ายิ่งจะขายได้ราคาแพง, ถ้าข้าพเจ้ามีงานทำแบบเป็นหมอ, เป็นวิศวกร, เป็นครู หรือเป็นเสมียน, ข้าพเจ้าจะไม่เอาใจใส่ต่อคนอื่นแม้แต่น้อย. ถ้าข้าพเจ้าประจบประแจงและทำความพอใจให้แก่ผู้มีอำนาจนั้น ๆ, ข้าพเจ้าอาจมีความสามารถรักษางานการไว้ได้ตลอดไป และแม้กระทั่งก้าวหน้าในชีวิต และกลายเป็นนายทุนคนหนึ่งขึ้นมาได้. นักลัทธิคอมมิวนิสม์ไม่อาจมีสภาพจิตใจเช่นนี้ และความรู้สึกนึกคิดเช่นนี้ได้. เมื่อกรรมกรและชาวนาได้พิสูจน์ว่า พวกเขาสามารถปกป้องตนเอง และสร้างสังคมใหม่ขึ้นมา โดยอาศัยน้ำพักน้ำแรงของตนเอง–นั่นคือ การเริ่มต้นของการศึกษาแบบใหม่, แบบลัทธิคอมมิวนิสม์, มันเป็นการศึกษาท่ามกลางการต่อสู้ คัดค้านผู้ขูดรีด, การศึกษาท่ามกลางการเป็นพันธมิตรกับชนชั้นกรรมาชีพ คัดค้านผู้แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนและเจ้าของทรัพย์สินขนาดย่อม, คัดค้านสภาพ

จิตใจ และนิสัยที่กล่าวว่า : ฉันแสวงหากำไรของฉันเอง และไม่สนใจสิ่งอื่นแม้แต่น้อย.

นี่คือคำตอบต่อปัญหาที่ว่า คนรุ่นหนุ่มรุ่นสาวที่กำลังเติบใหญ่ขึ้นมา ควรจะเรียนลัทธิคอมมิวนิสม์กันอย่างไร.

คนรุ่นหนุ่มรุ่นสาวสามารถจะเรียนลัทธิคอมมิวนิสม์ได้ก็แต่โดยการประสานการศึกษาค้นคว้า, การฝึกฝน, และการศึกษาเล่าเรียนของตนทุก ๆ ก้าวให้เชื่อมโยงกับการต่อสู้ที่ดำเนินอยู่ไม่ขาดสาย ซึ่งชนชั้นกรรมาชีพและประชาชนผู้ทำงานได้กระทำไปเพื่อคัดค้านสังคมเก่าของผู้ขูดรีด, เมื่อผู้คนเล่าเรื่องศีลธรรมให้เราฟัง, เรากล่าวว่า : สำหรับนักลัทธิคอมมิวนิสม์, ศีลธรรมทั้งหมดอยู่ตรงที่ความมีวินัยกับการต่อสู้อย่างมีจิตสำนึกของมวลชนประสานกันเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน คัดค้านผู้ขูดรีด. เราไม่เชื่อในศีลธรรมที่มีอยู่ชั่วนิรันดร และเราขอเปิดโปงความจอมปลอมของเทพนิยายทั้งปวงเกี่ยวกับศีลธรรม, ศีลธรรมย่อมรับใช้วัตถุประสงค์ในการช่วยสังคมมนุษย์ให้ก้าวขึ้นสู่ระดับที่สูงขึ้นและปลดเปลื้องตนเองให้พ้นจากการขูดรีดแรงงาน.

เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ข้อนี้ เราต้องการคนหนุ่มคนสาวรุ่นที่เพิ่งเริ่มต้นบรรลุความสมบูรณ์ทางการเมือง ท่ามกลางการต่อสู้ที่มีระเบียบวินัยและเอาเป็นเอาตาย เพื่อคัดค้านชนชั้นนายทุน.

ในการต่อสู้นี้ คนรุ่นนี้กำลังฝึกฝนตนเองให้เป็นนักลัทธิคอมมิวนิสม์ที่แท้จริง; คนรุ่นนี้จะต้องขึ้นต่อการต่อสู้นี้ และจะต้องประสานการศึกษาค้นคว้า, การศึกษาเล่าเรียน และการฝึกฝนทุกขั้นตอนของตนให้เข้ากับการต่อสู้นี้. การให้การศึกษาเยาวชนลัทธิคอมมิวนิสม์ จะต้องไม่อยู่ที่การให้คำพูดหวาน ๆ และคำสอนทางศีลธรรมแก่พวกเขา. ลักษณะเช่นนี้มิใช่สิ่งที่การศึกษาประกอบขึ้นมา. เมื่อคนเราได้เห็นวิธีที่พ่อแม่ของตนมีชีวิตอยู่ ภายใต้แอกของพวกเจ้าที่ดินและนายทุน ; เมื่อพวกเขาได้ประสบพบเห็นความทุกข์ยากของบุคคลที่ได้เริ่มต้นต่อสู้กับผู้ขูดรีดมาด้วยตนเอง; เมื่อพวกเขาได้เห็นการเสียสละที่ได้กระทำไปเพื่อรักษาสิ่งที่ได้ไว้แล้วให้คงอยู่ และได้เห็นกับตาว่า พวกเจ้าที่ดินและนายทุนเป็นศัตรูที่ร้ายกาจเพียงใด – พวกเขาก็จะต้องถูกสอนโดยสภาพการณ์แวดล้อมเหล่านี้ ให้กลายเป็นนักลัทธิคอมมิวนิสม์ขึ้นมา. ศีลธรรมของลัทธิคอมมิวนิสม์ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการต่อสู้เพื่อเสริมความมั่นคง และยังความสมบูรณ์ให้แก่ระบบคอมมิวนิสม์. ลักษณะเช่นนี้ยังเป็นพื้นฐานของการฝึกฝนอบรม, การให้การศึกษา และการสอนตามแบบลัทธิคอมมิวนิสม์อีกด้วย. นี่คือคำตอบต่อปัญหาที่ว่า ลัทธิคอมมิวนิสม์ควรจะเรียนกันอย่างไร.

เราไม่อาจเชื่อในการสอน, การฝึกฝนอบรม, และการให้การศึกษา ถ้าหากสิ่งเหล่านี้จำกัดอยู่แต่เฉพาะในห้องเรียน และห่างเหินจากความปั่นป่วนของชีวิต. ตราบใดที่กรรมกรและชาวนายังถูกกดขี่โดยพวกเจ้าที่ดินและนายทุน และตราบใดที่โรงเรียนต่าง ๆ ยังถูกควบคุมโดยพวกเจ้าที่ดินและนายทุน, ตราบนั้น คนรุ่นหนุ่มรุ่นสาวก็จะยังคงมีความมืดมนและโง่เขลา. โรงเรียนของเราจะต้องจัดให้เยาวชนได้รับความรู้ขั้นมูลฐาน, ให้มีความสามารถที่จะพัฒนาให้เกิดความคิดความเห็นแบบคอมมิวนิสต์ขึ้นมาเองอย่างเป็นอิสระ; โรงเรียนเหล่านี้ จะต้องทำให้เยาวชนเป็นผู้มีการศึกษาขึ้นมา. ในขณะที่พวกเขากำลังเรียนหนังสืออยู่, พวกเขาจะต้องเรียนที่จะเป็นผู้เข้าร่วมในการต่อสู้เพื่อการปลดปล่อยจากผู้ขูดรีด. สันนิบาตเยาวชนลัทธิคอมมิวนิสม์จะพิสูจน์ว่า สมกับชื่อของตนที่เป็นสันนิบาตของคนรุ่นหนุ่มรุ่นสาวที่เป็นนักลัทธิคอมมิวนิสม์ได้, ก็ต่อเมื่อทุกขั้นตอนในการสอน, การฝึกอบรมและการให้การศึกษาของตน, ได้ประสานเข้ากับการมีส่วนเข้าร่วมในการต่อสู้ร่วมกันของประชาชนผู้ทำงานทั้งปวงในการคัดค้านผู้ขูดรีด. ท่านตระหนักดีว่า ตราบใดที่รัสเซียยังคงเป็นสาธารณรัฐของคนงานเพียงประเทศเดียว และระบบนายทุนแบบเก่ายังคงมีอยู่ในส่วนอื่น ๆ ของโลก, เราก็จะมีความอ่อนแอกว่า

พวกเขา และจะถูกคุกคามด้วยการโจมตีครั้งใหม่อยู่เป็นประจำ ; และมีแต่เมื่อเราได้เรียนที่จะสามัคคีกันอย่างมั่นคงแล้วเท่านั้น, เราจึงจะได้รับชัยชนะในการต่อสู้คราวต่อไป และ–ภายหลังที่มีกำลังขึ้นมาแล้ว – เราก็จะกลายเป็นผู้ที่ไม่มีใครสามารถพิชิตได้อย่างแท้จริง. ดังนั้น, การเป็นนักลัทธิคอมมิวนิสม์ จึงหมายความว่า ท่านจะต้องจัดตั้งและสามัคคีคนรุ่นหนุ่มรุ่นสาวทั้งมวลขึ้นมา และจะต้องเป็นแบบอย่างในการฝึกฝนตนเอง และการมีระเบียบวินัยในการต่อสู้นี้. เมื่อนั้นแล้ว, จึงจะสามารถเริ่มต้นสร้างอาคารแห่งสังคมคอมมิวนิสต์ขึ้นมา และนำมันไปสู่ความเสร็จสิ้นสมบูรณ์.

เพื่อที่จะทำให้เรื่องนี้เป็นที่แจ่มกระจ่างต่อท่านยิ่งขึ้นไปอีก, ข้าพเจ้าจะขอยกตัวอย่างสักเรื่องหนึ่ง. เราเรียกตัวเราเองว่า นักลัทธิคอมมิวนิสม์. นักลัทธิคอมมิวนิสม์คืออะไร ? นักลัทธิคอมมิวนิสม์ (Communist) เป็นคำละติน. “คอมมูนิส” (Communis) เป็นภาษาละติน แปลว่า “ร่วมกัน” (Common). สังคมคอมมิวนิสต์ก็คือสังคมที่ภายในสังคมอันนี้ สิ่งทั้งหลาย–ที่ดิน, โรงงาน–เป็นเจ้าของร่วมกัน และประชาชนต่างก็ทำงานร่วมกัน. นี่คือลัทธิคอมมิวนิสม์.

เป็นไปได้ไหมที่คนเราจะทำงานร่วมกัน ถ้าหากเราแต่ละคนทำงานอย่างแยกกันบนผืนดินของตนเอง ? การทำงานร่วมกันนั้นไม่สามารถจะทำให้เกิดขึ้นทั้งหมดได้ในทันที. การกระทำเช่นนั้นเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้. มันมิได้หล่นลงมาจากฟากฟ้าสุราลัย. มันเกิดขึ้นมาได้โดยอาศัยความลำบากตรากตรำและความทุกข์ยาก ; มันถูกสร้างขึ้นมาในระหว่างการต่อสู้ที่กำลังดำเนินอยู่. ณ ที่นี้ ตำราเก่าๆ ทั้งหลาย ไม่มีประโยชน์อะไรเลย ; จะไม่มีผู้ใดเชื่อมันต่อไปอีกแล้ว. ประสบการณ์ของตนเองในชีวิต คือสิ่งที่ต้องการ. เมื่อกอลแช้คและเดนิกิ้น* กำลังก้าวรุดหน้ามาจากไซบีเรียและทางทิศใต้ พวกชาวนาได้เข้าข้างพวกเขา. พวกชาวนาไม่ชอบลัทธิบอลเชวิสม์ เพราะว่าชาวบอลเชวิคได้เอาข้าวเขามาในราคาที่ตายตัว. แต่เมื่อชาวนาในไซบีเรียและในยูเครน ได้มีประสบการณ์ในการปกครองของกอลแช้คและเดนิกิ้น, พวกเขาก็ได้ตระหนักว่า พวกเขาก็มีทางเลือกอยู่เพียงทางใดทางหนึ่งเท่านั้น คือ : ถ้าไม่ไปหาพวกนายทุนผู้ซึ่งจะส่งพวกเขาต่อไปยังระบบทาสภายใต้พวกเจ้าที่ดินในทันที, ก็ต้องติดตามพวกกรรมกร

---

* **กอลแช้ค (Kolchak) และเดนิกิ้น (Denikin) –ผู้นำฝ่ายต่อต้านการปฏิวัติของรัสเซียในระหว่างการแทรกแซงทางทหารของต่างประเทศ และสงครามกลางเมืองในปี ๑๙๑๘–๒๐.–บก.**

ผู้ซึ่ง, เป็นความจริงว่า, มิได้ให้คำมั่นสัญญาเกี่ยวกับแดนสุขาวดีที่มีแต่นมและน้ำผึ้งไหลมาเทมา และได้เรียกร้องให้มีวินัยเหล็กและความมั่นคงในการต่อสู้ที่ยากลำบาก, แต่จะนำพวกเขาให้พ้นจากการถูกกดเป็นทาส โดยพวกนายทุนและเจ้าที่ดิน. เมื่อแม้แต่ชาวนาที่ไม่ประสีประสา ได้เห็นและได้ตระหนักถึงความจริงข้อนี้จากประสบการณ์ของตนเอง, พวกเขาก็จะกลายเป็นผู้ยึดถือลัทธิคอมมิวนิสม์อย่างมีจิตสำนึก, ซึ่งก็คือ พวกเขาได้ผ่านโรงเรียนประเภทที่เกรี้ยวกราดมาแล้ว. ประสบการณ์อย่างที่กล่าวมานี้เองที่จะต้องเป็นพื้นฐานของกิจกรรมทั้งหมดของสันนิบาตเยาวชนลัทธิคอมมิวนิสม์.

ข้าพเจ้าได้ตอบปัญหาต่าง ๆ ที่ว่า เราจะต้องเรียนอะไร, เราจะต้องรับเอาอะไรมาจากโรงเรียนแบบเก่า และจากวิชาการแบบเก่า. บัดนี้ ข้าพเจ้าจะพยายามตอบปัญหาที่ว่า สิ่งดังกล่าวนี้จะต้องเรียนกันอย่างไร. คำตอบก็คือว่า : มีแต่โดยการประสานแต่ละขั้นในกิจกรรมของโรงเรียน, แต่ละขั้นในการฝึกอบรม, การให้การศึกษา และการสอน–ให้เข้ากับการต่อสู้ของประชาชนผู้ใช้แรงงานทั้งมวลอย่างแยกไม่ออกในการคัดค้านผู้ขูดรีดเท่านั้น.

ข้าพเจ้าจะขอยกตัวอย่างสักสองสามตัวอย่างจากประสบการณ์ในการทำงานขององค์การจัดตั้งเยาวชนบางองค์การ เพื่อที่จะแสดงให้เห็นว่า การฝึกฝนในลัทธิคอมมิวนิสม์ดังกล่าวนี้ควรจะดำเนินไปอย่างไร. ทุกคนกำลังพูดถึงการขจัดความไม่รู้หนังสือ. ท่านทราบดีว่า สังคมคอมมิวนิสต์ไม่สามารถที่จะสร้างขึ้นมาได้ภายในประเทศที่ไม่รู้หนังสือ. เป็นการกระทำที่ยังไม่พอในการที่รัฐบาลโซเวียตจะออกคำสั่ง หรือพรรคจะออกคำขวัญอย่างหนึ่งอย่างใด หรือที่จะมอบหมายให้ผู้ปฏิบัติงานที่ดีที่สุดจำนวนหนึ่งให้รับผิดชอบต่อภาระหน้าที่นี้. ตัวคนรุ่นหนุ่มรุ่นสาวเองจะต้องรับภาระงานอันนี้. ลัทธิคอมมิวนิสม์หมายความว่าเยาวชน, คนหนุ่ม คนสาว ผู้ซึ่งสังกัดสันนิบาตเยาวชน ควรจะกล่าวว่า : นี่คืองานการของเรา ; เราจะต้องสามัคคี และจะต้องเข้าไปในตำบลต่าง ๆ ในชนบท เพื่อที่จะขจัดความไม่รู้หนังสือ, เพื่อว่าจะได้ไม่มีคนที่ไม่รู้หนังสือเหลืออยู่ในหมู่คนหนุ่มคนสาวของเรา. เรากำลังพยายามทำให้คนรุ่นที่กำลังเติบโตได้อุทิศกิจกรรมต่าง ๆ ของเขาให้แก่งานนี้, ท่านทราบดีว่าเราไม่สามารถดัดแปลงรัสเซียที่โง่เขลาและไม่รู้หนังสือให้เป็นประเทศที่รู้หนังสือในเวลาอันรวดเร็ว. แต่ถ้าหากสันนิบาตเยาวชนเริ่มลงมือทำงานนี้ และถ้าหากคนหนุ่มคนสาวทั้งมวลจะได้ทำงานเพื่อผล

ประโยชน์ของคนทั้งมวล, สันนิบาต, ซึ่งมีสมาชิกที่เป็นคนหนุ่มคนสาวจำนวนถึง ๔๐๐,๐๐๐ คน ก็จะมีสิทธิอย่างภาคภูมิที่จะเรียกตนเองว่า สันนิบาตเยาวชนลัทธิคอมมิวนิสม์. มันเป็นภาระหน้าที่ของสันนิบาตด้วยที่จะไม่เพียงแต่แสวงหาความรู้ด้วยตนเองเท่านั้น, หากแต่จะต้องช่วยบรรดาคนหนุ่มคนสาวที่ไม่สามารถสลัดตนเองออกมาจากพันธนาการแห่งความไม่รู้หนังสือ โดยอาศัยความมานะพยายามของพวกเขาเอง. การเป็นสมาชิกของสันนิบาตเยาวชน หมายถึงการอุทิศแรงงานและความพยายามของตนให้แก่ภารกิจร่วมกัน. นี่ก็คือสิ่งที่การศึกษาแบบคอมมิวนิสต์หมายถึง. มีแต่ในระหว่างการทำงานเช่นนี้เท่านั้น บรรดาคนหนุ่มคนสาวทั้งหลายจึงจะกลายเป็นนักลัทธิคอมมิวนิสม์จริง ๆ ขึ้นมาได้. มีแต่เมื่อพวกเขาได้บรรลุผลทางปฏิบัติในงานการนี้แล้วเท่านั้น, พวกเขาจึงจะกลายเป็นนักลัทธิคอมมิวนิสม์ขึ้นมาได้.

เพื่อเป็นตัวอย่าง ขอยกงานสวนผักที่อยู่รอบ ๆ เมืองขึ้นมาบ้าง. งานเช่นนี้ไม่ใช่งานการอย่างแท้จริงดอกหรือ? มันเป็นภาระหน้าที่อันหนึ่งของสันนิบาตเยาวชนลัทธิคอมมิวนิสม์. ประชาชนกำลังอดอยาก ; มีความหิวโหยอยู่ตามโรงงานต่าง ๆ, เพื่อที่จะช่วยตัวเราให้พ้นจากความอดอยาก , สวนผักทั้งหลายจะต้องมีการพัฒนาขึ้นมา. แต่การเพาะการปลูกของเรายังคงดำเนินไป

อยู่ตามวิธีการเก่า. ดังนั้น, บุคคลที่มีความตื่นตัวทางชนชั้นสูงขึ้น ควรจะเข้าร่วมในงานนี้ และเมื่อนั้นแล้ว, ท่านก็จะพบว่าจำนวนของสวนผักจะมีเพิ่มมากขึ้น, เนื้อที่ในการเพาะปลูกก็จะเพิ่มมากขึ้น และผลที่ปรากฏออกมาก็จะดีขึ้น. สันนิบาตเยาวชนลัทธิคอมมิวนิสม์จะต้องมีบทบาทที่เอางานเอาการในงานชั้นนี้. สันนิบาตและสาขาสันนิบาตทุกแห่งควรจะถืองานนี้เป็นหน้าที่ของตน.

สันนิบาตเยาวชนลัทธิคอมมิวนิสม์จะต้องเป็นหน่วยจู่โจม, ช่วยในงานการทุกอย่าง และแสดงออกมาซึ่งความริเริ่มและความกล้าได้กล้าเสีย. สันนิบาตควรจะเป็นองค์การจัดตั้งที่ช่วยให้กรรมกรสามารถมองเห็นว่า องค์การนี้กอปรขึ้นด้วยบุคคลที่คำสอนของพวกเขาบางทีเขาไม่เข้าใจ และคำสอนของพวกเขา เขาอาจไม่เชื่อในทันที, แต่จากงานการทางการปฏิบัติและกิจกรรมของพวกเขา เขาสามารถมองเห็นว่า เขาเหล่านี้คือ ผู้ที่กำลังแสดงให้เขาเห็นถึงหนทางที่ถูกต้องอย่างแท้จริง.

ถ้าหากสันนิบาตเยาวชนลัทธิคอมมิวนิสม์ไม่สามารถที่จะจัดตั้งงานการของตนในลักษณะเช่นนี้ ในทุกแขนงของงานแล้ว, นั่นก็หมายความว่า มันกำลังหันกลับไปสู่หนทางเก่าของชนชั้นนายทุน. เราจะต้องประสานการศึกษาของเราเข้ากับการต่อสู้ของประชาชนผู้ทำงานในการคัดค้านผู้ขูดรีด เพื่อที่จะช่วยพวกเขาให้

สามารถบรรลุภาระหน้าที่ที่คำสอนของลัทธิคอมมิวนิสม์ได้เสนอออกมา.

สมาชิกของสันนิบาตควรจะใช้เวลาว่างทุกชั่วโมงไปในการปรับปรุงสวนผักให้ดีขึ้น หรือไปในการจัดการศึกษาให้แก่คนหนุ่มคนสาวในโรงงานใดโรงงานหนึ่ง, และไปในกิจการอื่น ๆ ทำนองนี้. เราต้องการจะเปลี่ยนประเทศรัสเซียให้พ้นจากสภาพประเทศที่ยากจนข้นแค้นและบ้านแตกสาแหรกขาด ให้เป็นประเทศที่มั่งคั่ง สันนิบาตเยาวชนลัทธิคอมมิวนิสม์จะต้องประสานการศึกษา, การเรียน และการฝึกฝนของตนให้เข้ากับการใช้แรงงานของกรรมกรและชาวนา เพื่อว่าจะได้ไม่ปิดขังตนเองอยู่แต่ในวงของโรงเรียน หรืออยู่แต่ในเรื่องการอ่านตำราหรืออนุสารของลัทธิคอมมิวนิสม์. มีแต่โดยการทำงานเคียงข้างกับกรรมกรและชาวนาเท่านั้น เราจึงจะสามารถกลายเป็นนักลัทธิคอมมิวนิสม์ที่แท้จริงได้. จะต้องทำให้เป็นที่ตระหนักกันโดยทั่วไปว่า สมาชิกทั้งหมดของสันนิบาตเยาวชนล้วนแต่เป็นบุคคลที่รู้หนังสือ และในขณะเดียวกัน ก็เป็นผู้ที่มีความสันทัดจัดเจนในงานการของตน. เมื่อทุกคนแลเห็นว่า เราได้โละวิธีการเก่า ๆ แบบกวดขันอย่างเฉียบขาดออกไปจากโรงเรียนแบบเก่าและได้แทนที่สิ่งเหล่านั้นด้วยการมีวินัยอย่างมีจิตสำนึกแล้วเท่านั้น คนหนุ่มคนสาวทั้ง

หลายจึงจะเข้าร่วมในขบวนการแรงงานอาสาสมัครวันเสาร์* และทำให้กิจการเกษตรเขตชานเมืองทุกหน่วยเป็นประโยชน์ขึ้นมาเพื่อช่วยประชากรทั้งหมด; เมื่อปฏิบัติเช่นนี้แล้วเท่านั้น คนทั้งหลายจึงเลิกมองการใช้แรงงานตามแบบเก่า ๆ.

มันเป็นภาระหน้าที่ของสันนิบาตเยาวชนลัทธิคอมมิวนิสม์ที่จะจัดให้มีการช่วยเหลือขึ้นทุกหนทุกแห่ง, ตามหมู่บ้านหรือตามเขตระหว่างมุมถนนในเมือง, ในกิจการต่าง ๆ–ข้าพเจ้าจะขอยกตัวอย่างเรื่องเล็ก ๆ สักเรื่อง –เช่นการสุขภาพอนามัยของประชาชน หรือการแจกจ่ายอาหาร. ในสังคมเก่าแห่งทุนนิยม งานเช่นนี้เขากระทำกันอย่างไร? คนทุกคนทำงานเพียงเพื่อตนเองเท่านั้น, ไม่มีใครเอาใจใส่พวกคนเฒ่าคนแก่ และพวกคนเจ็บไข้ได้ป่วยแม้แต่น้อย หรือไม่มีใครเอาใจใส่ว่า งานบ้านนั้นควรจะเป็นเรื่องราวเฉพาะของพวกผู้หญิงหรือ, ผลก็คือ, พวกผู้หญิงต้องตกอยู่ในสภาพถูกกดขี่และเป็นข้ารับใช้. การสู้รบกับสภาพเช่นนี้เป็นหน้าที่ของใคร? มันเป็นหน้าที่ของสันนิบาตเยาวชนผู้ซึ่งจะ

---

* ขบวนการแรงงานอาสาสมัครวันเสาร์ตรงกับภาษารัสเซียว่า "ซับโบตานิค" มาจากรากศัพท์ว่า "ซันโบตา" ซึ่งแปลว่า "วันเสาร์" คำว่าซับโบตานิคก็คือผู้อาสาสมัครปฏิบัติงานในวันเสาร์ ประชาชนผู้ใช้แรงงานของโซเวียตได้ก่อตั้งขบวนการนี้ขึ้นในระหว่างสงครามกลางเมือง พวกเขาได้ตัดสินใจอย่างแน่วแน่ที่จะพิทักษ์สาธารณรัฐโซเวียตอันเยาว์วัยของตน จึงพร้อมใจอาสาสมัครทำงานพิเศษในวันเสาร์โดยไม่รับค่าตอบแทนใด ๆ–ผู้แปล.

ต้องปฏิญาณตนว่า : เราจะเปลี่ยนแปลงสิ่งทั้งหมดเหล่านี้ ; เราจะต้องจัดตั้งกองกำลังของคนหนุ่มสาว ผู้ซึ่งจะช่วยประกันการสุขภาพอนามัยของประชาชน หรือแจกจ่ายอาหารขึ้นมา, กองกำลังเหล่านี้จะดำเนินการสำรวจแบบบ้านต่อบ้านอย่างเป็นระบบ และจะทำงานอย่างมีการจัดตั้งเพื่อผลประโยชน์ของสังคมทั่วทั้งหมด, พวกเขาจะแจกจ่ายกำลังของตนออกไปตามส่วนต่าง ๆ อย่างเหมาะสม และจะแสดงให้เห็นว่าการทำงานนั้นจะต้องมีการจัดตั้ง.

คนรุ่นที่เวลานี้อายุเข้าห้าสิบแล้ว ไม่อาจคาดหวังที่จะเห็นสังคมคอมมิวนิสต์. คนรุ่นนี้จะจากไปเสียก่อน ก่อนที่วาระนั้นจะมาถึง. แต่คนรุ่นที่เวลานี้อายุสิบห้าจะได้เห็นสังคมคอมมิวนิสต์ และจะเป็นผู้สร้างสังคมนี้ด้วยตัวเขาเอง. คนรุ่นนี้ควรจะทราบว่า วัตถุประสงค์ทั้งหมดในชีวิตของพวกเขาก็คือ สร้างสังคมคอมมิวนิสต์ขึ้นมา. ในสังคมเก่า, แต่ละครอบครัวทำงานอย่างแยกกันทำ และการทำงานก็ไม่มีใครจัดตั้งขึ้นมาให้เป็นระบบระเบียบ นอกจากพวกเจ้าที่ดินและนายทุน ผู้ซึ่งกดขี่มวลประชาชน. เราจะต้องจัดตั้งการทำงานทั้งหมดขึ้นมา, ไม่ว่าการกระทำเช่นนั้นจะมีความเหนื่อยยาก หรือยุ่งยากสักเพียงใด, จะต้องจัดตั้งขึ้นมาในลักษณะที่ว่า กรรมกรและชาวนาทุกคนสามารถกล่าวได้ว่า : ข้า

คือส่วนหนึ่งของกองทัพอันมหึมาแห่งแรงงานอันเสรี และจะสามารถสร้างชีวิตของข้าขึ้นมา โดยไม่ต้องมีพวกเจ้าที่ดินและพวกนายทุน, สามารถช่วยสถาปนาสังคมคอมมิวนิสต์ขึ้นมาได้. สันนิบาตเยาวชนลัทธิคอมมิวนิสม์ควรจะสอนเยาวชนทั้งผองให้เข้าร่วมในการใช้แรงงานอย่างมีระเบียบวินัยและมีจิตสำนึกตั้งแต่ในเยาว์วัย. โดยวิธีนี้ เราก็จะสามารถมีความมั่นใจได้ว่า ปัญหาที่กำลังเผชิญเราอยู่เวลานี้ จะได้รับการแก้ให้ตกไปได้. เราจะต้องประมาณการณ์ไว้ว่าในการทำประเทศให้เป็นแบบไฟฟ้า เราจะต้องใช้เวลาไม่น้อยกว่าสิบปี, เพื่อว่าดินแดนที่ยากจนของเราสามารถได้รับประโยชน์จากความสำเร็จล่าสุดของวิทยาการด้านเทคนิค. และดังนั้น, คนรุ่นที่เวลานี้อายุสิบห้าปีและจะมีชีวิตอยู่ในสังคมคอมมิวนิสต์ในเวลาสิบปีหรือยี่สิบปีข้างหน้า, ควรจะจัดการกับภาระหน้าที่ทางการศึกษาทั้งหมดของตนในลักษณะที่ในแต่ละวัน, ในทุกหมู่บ้านและในทุก ๆ เมือง เยาวชนจะต้องเข้าร่วมการแก้ปัญหาในทางปฏิบัติบางประการเกี่ยวกับการทำงานร่วมกัน แม้ว่าปัญหานั้นจะเล็กหรือง่ายดายสักเพียงใดก็ตาม. ความสำเร็จในการสร้างสรรค์สังคมคอมมิวนิสต์จะเป็นที่รับประกันได้ก็ต่อเมื่อลักษณะเช่นนี้ได้กระทำกันในทุกหมู่บ้าน, ในขณะที่การแข่งขันประกอบความดีแบบลัทธิคอมมิวนิสม์ได้พัฒนาไป และ

เมื่อเยาวชนได้พิสูจน์ให้เห็นว่า พวกเขาสามารถผนึกแรงงานของตนเข้ามาให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้. มีแต่โดยการพิจารณาทุกฝีก้าวของท่านจากจุดยืนแห่งความสำเร็จของการสร้างสรรค์นี้เท่านั้น และมีแต่โดยการถามตัวเราเองว่า เราได้ทำทุกสิ่งทุกอย่างที่เราสามารถทำได้แล้วหรือยัง เพื่อที่จะผนึกกันเข้าและเพื่อที่จะกลายเป็นประชาชนที่ทำงานที่มีจิตสำนึกทางการเมืองแล้วเท่านั้น, สันนิบาตเยาวชนลัทธิคอมมิวนิสม์ จึงจะประสบความสำเร็จในการสามัคคีสมาชิกจำนวนครึ่งล้านของตนขึ้นมาให้กลายเป็นกองทัพแรงงานที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และได้รับความเคารพนับถือจากมวลชนทั่วไปได้.

(เสียงปรบมือดังประดุจพายุบุแคม.)

ปราฟด้า (สัจธรรม) ฉบับที่ ๒๒๑, ๒๒๒, และ ๒๒๓ **งานรวมเล่มที่ ๓๑**
ตุลาคม ที่ ๕, ๖ และ ๗ ค.ศ. ๑๙๒๐ **หน้า ๒๘๓–๙๙**

แปลเป็นภาษาไทยเสร็จเมื่อวันที่ ๑๐ พ.ค. ๒๕๑๙

ชุดปรัชญาการเมือง

ราคา 4 บาท